

mark søgt og fået asyl efter udlændingelovens § 7. Denne tilladelse kan ikke inddrages, selv om det viser sig, at den pågældende tidligere har opnået tilladelse til familiesammenføring efter § 9 på et urigtigt eller svigagtigt grundlag.

Inddragelse af en opholdstilladelse efter § 7 kan ske, hvis tilladelsen er opnået ved svig, eller hvis grundlaget for tilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede. Afgørelse herom træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet.

Med henblik på at imødegå misbrug af reglerne om familiesammenføring har Udlændingestyrelsen i januar 1997 besluttet i øget omfang at anvende DNA-undersøgelser i familiesammenføringsager, og ved Akt 150 af 5. februar 1997 har styrelsen fået bevilget yderligere midler hertil.

I sager om familiesammenføring har Udlændingestyrelsen endvidere besluttet at gennemføre simultanafhøring af ansøger og den herboende reference. Herudover har styrelsen besluttet konsekvent at politianmelde udlændinge, der må antages bevidst at have afgivet urigtige oplysninger til brug for sagsbehandlingen og dermed overtrådt straffeloven.

Endelig har Udlændingestyrelsen besluttet i større omfang at anmode om samlivskontrol, i første række i somaliersager, med henblik på at konstatere, hvorvidt den familiesammenførte tager ophold hos referencen i Danmark.

Udover disse administrative tiltag har jeg den 12. marts 1997 fremsat forslag til ændring af udlændingeloven, der indeholder en række bestemmelser til bekæmpelse af misbrug af udlændingelovens regler.

Forslaget indeholder bl.a. en række bestemmelser om en udvidet adgang til at optage og udveksle fingeraftryk af visse udlændinge. Endvidere indeholder forslaget bestemmelse om skærpet strafansvar for personer, der ved at afgive urigtig erklæring eller på anden måde medvirker til, at en udlænding opnår en opholdstilladelse ved svig, ligesom de pågældende skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingesagens behandling.

Spm. nr. S 1793

Til socialministeren (24/3 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren med udgangspunkt i svaret på spørgsmål nr. S 1694 oplyse, hvilke forhold der gør sig gældende, siden der er så markant forskel på refusion af medicintilskud til bistandsmodtagere i Århus og København?«

Begrundelse

Ministeren har i svaret på spørgsmål nr. S 1694 oplyst, at der er udgifter til refusion af medicin for bistandsmodtagere på 3,32 mio. kr. i København, hvor der bor op imod 1 mio. borgere. I Århus er der tilsvarende udgifter på 3,36 mio. kr., men kun for 1/4 mio. borgere.

Det fremgår også af ministerens svar, at der er markant flere modtagere af denne refusion i Århus end i København til trods for forskellen i antal indbyggere.

Svar (4/4 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I mit svar på spørgsmål nr. S 1694 oplyste jeg, at udgifterne til medicin efter bistandslovens § 46 a i 1996 udgjorde 3,32 mill. kr. i Københavns kommune og 3,36 mill. kr. i Århus kommune. Københavns kommune har efter en fornyet henvendelse oplyst, at udgifterne ikke, som oprindeligt oplyst, omfatter hjælp til dækning af udgifter til medicin til flygtninge. Udgifterne i Århus kommune omfatter derimod medicinudgifterne til såvel »danskere« som flygtninge. Københavns kommune kan ikke udskille udgifterne til medicin til flygtninge fra de samlede udgifter til flygtninge efter § 46 a.

Hvis der ses bort fra udgifterne til flygtninge udgjorde udgifterne til medicin efter § 46 a 3,15 mill. kr. i 1996 i Århus kommune, hvilket er lidt mindre end de sammenlignelige udgifter i Københavns kommune på 3,32 mill. kr.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at der i København bor op mod 1 mill. borgere, mens der i Århus kun bor 0 mill. borgere. Jeg kan oplyse, at antallet af indbyggere pr. 1. januar 1996 var 476.751 i Københavns kommune og 279.759 i Århus kommune. Eftersom pensionister kan få personligt tillæg til medicinudgifter efter § 17 i lov om social pension vil det være